

POLAK PATRYOTA

DZIEŁO PERYODYCZNE

PRZEZ

TOWARZYSTWO UCZONYCH.

NA ROK 1785.

Całego Dzieła Część siedemnasta

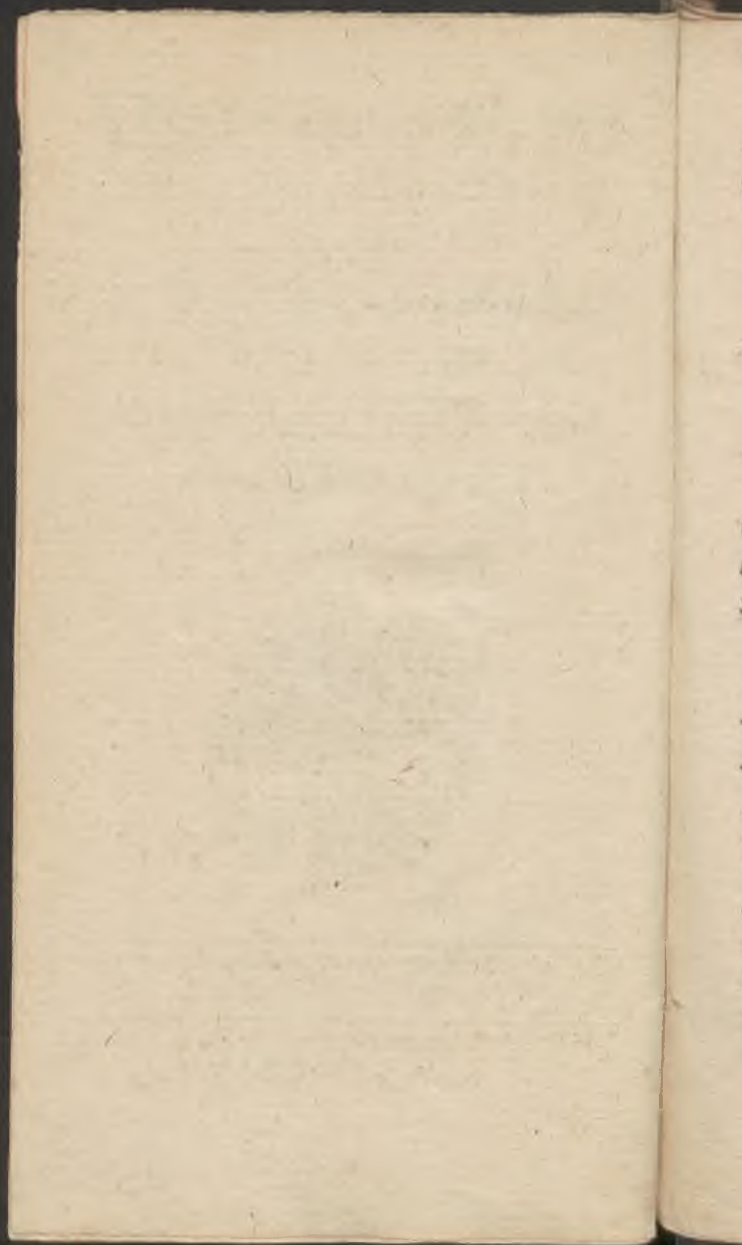
NA DZIEŃ I. WRZEŚNIA.

T O M III.

Nakładem Towarzystwa

W WARSZAWIE.

POLAK PATRYOTA.

Opisanie władzy i granic Duchowieństwa w Kroleństwie Duńskim, oraz wpływanie ich przykładu i czynności w czystość obyczajów tamiecznych.

Religia Luterska uznana jest Prawami Kraiowemi jako panująca; ale duch rządu mieć chce, aby wszystkie inne tam cierpiane były Religie. Katolicy zażywiają tam rozmaitych swobod, które im są odmówione prawie we wszystkich innych krajach Protestantских; Kalwini, którzy otrzymali wolność publicznych obrządków swoich, są tak-

że przypuszczeni do urzędów i honorów kraiowych.

Krol wyraża na sobie i sprawuie, iako inni Xiążęta Protestantscy, władzę naywyższej głowy w swoich Krolestwach. Od niego wychodzą ostatnie wyroki we wszystkim, co się ściąga do rządów Kościelnych, tudzież powierzchownego obzrądku; rozdaie wyższe godności Kościelne, szafuie oraz wielą beneficjami, ktore od iego mianowania zawisły. Z innych względów, rząd Kościelny zdaie mi się trzymać śródek między Hierachią Kościoła Angielskiego, i nauką Kalwińską. Z iedney strony, widzę tam Biskupow, albo Przełożonych na starszeństwie, ale ich władza ściśniona w rzeczach duchownych nie rozciąga się daley, iak do dania poświęcenia, oraz utrzymania Xięży w ich powinnościach; z drugiey zaś, znajduię w kaźdey Parafii Konsystorze ustawione dla poprawy obyczaiow. Te pomieszanie, przyznam się, zdało mi się byź bardzo chwalebne. Po-

dług mego zdania. Kształt rządu Kościelnego powinien naśladować kształt rządu Cywilnego. A iako wielki kray niemogłby się obeysć bez wyższych urzędników Cywilnych, tak podobnym sposobem trudno jest utrzymać porządek, iednostayność, i zgodę w Kościołach Państwa rozległego, bez Zwierzchności wyższej, która tego pilnuie. Nie tayne są nieszczęścia i klęski, ktore zrodziła moc, gdy wyszła z prawdziwych swoich granic. Duchowienstwa moc tu przeznaczona dla podpory wiary, z ducha tylko swojego, i rozumu czyni swoy oręż, i nie pomyka panowania prawdy i cnoty, tylko przez perswazyą. Zwierzchność Biskupow tego kraiu, nigdy nie może stać się niebezpieczną. Nie zatrudniaią się, oprócz zachowaniem porządku i przystoyności w Kościele, oraz posuniem postępkow wiary. Daią poświęcenia, lecz Kandydaci nie są przypuszczeni do pokazania się przed Biskupem, aż poki nie zostaną examinowani publi-

cznie przed Professorami Teologii Akademii Kopenhaskiej. Biskupi mają moc wglądania w sprawy wszystkich Xięży swojej Dyecezyi, którą powinni odwiedzać przynajmniej raz we trzy lata; a w tym odwiedzaniu powinni roztrząsnąć stan Szkół, kazać sobie zdać rachunek z funduszow Szpitalnych, z pieniędzy ubogich, widzieć własnymi oczami i zważyć, ieżeli są wiernie rozdane, oraz ieżeli Kościoły i Plebanie są przyzwoicie utrzymywane. Mogą, i powinni roztrząsać postęпки Pasterzow Parafii, napominać ich, strofować, karać winami pieniężnymi, i zawieszać do czasu sprawowanie Urzędu ich, gdy tego potrzeba; lecz i w tym władza ich ie-szcze bywa podległą władzy najwyższej Krolewstwa. Prawodawca nie na tym ograniczył ostrożność swoją, aby zapobiec rozwiązłości dozorcow wiary; Obawiano się, ażeby Xięża będąc dalecy od oczu Biskupich, nie użyli na złe rodzaju niepodległości, w ktorymby ie zo-

stawić mogła odległość od Metropolii; dla zaradzenia przeto tey nieprzyzwoitości, każdy Biskup ma w swoiey Dyecezyi wyznaczone Prowincye, ktore są podzielone na wiele Dystryktow, te zaś zamykają znowu w sobie samych rozmaite Parafie: i każdy z tych Powiatow ma za Dozorcę Arcy-Kapłana, nazwanego Prefektem, ktora bacznosc powinna się rozciągać na wszystkie obiekta, ktorych rozpoznanie bierze na siebie sam Biskup, gdy się znajduie na miejscu. Ci Arcy-Kapłani, większością głosow Pasterzow każdego Dystryktu, obrani są ich Sędziami pierwszej instancyi, i rozpoznawają wspólnie z dwoma Assessorami, ktorych sami sobie między Duchowienstwem swojego Dystryktu obierają, przestępstwa, ktore Xięza popełniają w sprawowaniu obowiązkow swoich. Oni czynią obrachunek majątku zesłych Pasterzow, oraz dają bacznosc na sposob, ktorym Nauczyciele Szkol wypełniają swoje powinności, iakoteż na rozrzą-

dzenie składek dla ubogich, oraz utrzymywanie Kościołów. Dwa razy w rok zjeżdżać się powinni dla naradzenia się w interessach duchownych Dyecezyi. Biskup prezyduje na tym Synodzie, czyli Zgromadzeniu, oraz wielki Sędzia wyznaczony ode Dworu znajduje się na nim. Te Zgromadzenie czyni drugą instancyą Zwierzchności Kościelney, i sądzi wszystkie przewinienia, które Duchowni popełniają w sprawowaniu swoich Urzędów, wyjąwszy przewinienia Biskupów, którzy sprawy swoje poddają pod Sąd Naywyższej Władzy kraiu; i w takowym przypadku dwóch Biskupów extraordinarynie zakładają Sessye i Sądzą. Jeżeli się zdarzy appellacya od sentencyi tey drugiey Instancyi, ta zanoszona bywa do naywyższego Trybunału Krolestwa, który sądzi ostatną decyzyą wstzystkie interessa cywilne i kryminalne, tyczące się tak duchownych, iako i świeckich. W sprawach cywilnych, bądź osobistych, bądź rzecznych, duchowni

należą do Juryzdykcyi zwyczajney. Każdy Arcy-Kapłan powinien donieść Pasterzom swojego Powiatu o wszystkim, co było ustanowione na Zgromadzeniu Synodalnym. Te umiarkowania i sposoby, w samey rzeczy są przyzwoite do utrzymania między Duchowieństwem tey regularności, oraz tey przystoyności, które są charakterem osobliwym ich stanu; iako też dla upewnienia iemu powagi i względów, których dbać należy, aby zawsze używał. Ta powaga, te uszanowanie sprawiedliwie zasłużone, dawać będzie Pasterzom wielkie wpływanie w obyczaj ich Trzodow. Tym samym dodawać będzie wagi temu ustanowieniu przeznaczonemu do naganienia wszelkich zgorszeń. Prawo mieć chce, aby ustanowiono w każdej Parafii zgromadzenie złożone z znaczniejszych Osob kościelnych, na którym Pasterz najpierwszy zasiadać powinien. Obowiązkiem zgromadzenia tego jest utrzymać czystość obyczajow, i powściągać nie-

rządy, których lubo Prawa nie ka-
 rzą, wszakże dla tego nie są mniej
 okropne dla społeczności. Toż Zgromadzenie może nawet skarać winą
 pieniężną tych, którzy opierają się
 jego woli, i postąpić aż do exkommu-
 niki przeciwko nim, zasiągnąwszy w
 tej mierze rady Biskupa i Arcy-Ka-
 płana. Nie samo iedno to jest wę-
 dzidło, które Prawodawca włożył
 na władzę, ktorey sprawowanie wy-
 maga tyle ostrożności. Wolno jest
 odwołać się od tej sentencyi do
 Naywyższej Władzy Krolestwa.
 Umiarkowanie to jest rostopne, kto-
 re stanowi między potęgą Cywilną i
 Duchowną tę równowagę, za któ-
 rą tyle Narodow niegdyś wzdychały,
 i wzdychają ieszcze po dziś dzień.
 Byłoby to dopełnieniem niedoskona-
 łym zamiaru tego Listu, gdybym
 WMPanu coś nie namienił o obie-
 raniu Pasterzow Parafii. Krol nomi-
 nuie na wszystkie prawie Plebanie
 Norwegii, gdzie nie ma więcey,
 chyba bardzo mała liczba Dobr Pań-
 skich; w innych zaś sobie podle-

głych Państwach ma iako Pan i Dziedzic kollacją wielkiej liczby beneficyow. Inne są do woli Dziedzicow, ktorzy są albo Panami Dobr, gdzie się Parafia znayduie, byleby tylko byli Szlachta, albo mieli na to Przywileie, albo też że nabyli osobno prawa prezentowania Parafii.

Ażebym WM Panu to wyłożył, powinieniem mu powiedzieć, że kiedy te kraie przyieły Reformę Wiary, Krol oderwał porcyą dziesięcin, która należała do Kościołow, i nadał ie temu, kto chciał kupić, pod warunkiem, aby one utrzymywac, oraz zlał na nich prawo mianowania na wakujące Plebanie. Lecz że nie sami tylko Panowie poczynili te Kontrakty, zdarzyło się, że prawo prezentowania znayduie się czasem w innych rękach nie w Pańskich, chociaż ci usiłują, ile mogą, przyłączyć ie do drugich prerogatyw. Skoro Plebania iaka wakuie, Biskup Dyecezyi, iezeli iest od nominacyi Krolewskiej, daie znać o tym Jego Krol: Mości, wymieniając natych-

miast osoby, które się starają o nią, i które przytym szlę swoje suppliki zaraz do Krola. Po czym Sekretarz Stanu mający wydział domowych interessow Krolestwa sobie zlecony, podaie wypis wszystkich tych pism Krolowi, który obiera tego, kogo bydz sądzi naygodniejszym: żeby zaś przyść pewniey do poznania iego, Professorowie Teologii powinni posyłać co rok do Kancellaryi rapport o sposobie, iakowym się sprawują Uczniowie Teologii w Kopenhadze. Biskupi powinni czynić toż samo doniesienie o tych, którzy są w ich Dyecezyach. Gdy się ta nominacya, albo też ktorego z Panow, który iest obowiązany oznaymić ją Kancellaryi Krolewskiej, już uiści, Arcy-Kapłan, w Dystrykcie ktorego Plebania iest położona, każe mowić Kazanie przed zgromadzonymi Parafianami Kandydatowi nowo nominowanemu. Po dziele tym Parafianie mają wolność zarzucenia przeciwko niemu swoich przyczyn w nieprzyjęciu iego, byleby tylko tey

natury były, że mogą być wniesione i dowiedzione w sprawiedliwości; za podaniem więc tych zarzutów poczynionych przed Biskupa, Biskup zanosí interes przed Króla, który rozkazuje wyrazić swoją wolą na spory uformowane. Jeżeli zaś między Panem i Parafianami, takowa się zawiązuje sprzeczka, to przez powagę Sądu zwyczajnego powinna być uprzątniona. Przeciwnym sposobem, jeżeli Kandydat zostanie potwierdzony od Trzody parafialney, powinien się tylko prezentować przed Biskupem, który examiniuje go, a znajdując go zdatnym, dać mu poświęcenie.

Dochody Duchowieństwa są wyznaczone podług stopniów. Znajdują utrzymanie się, i wyżywienie przyzwoite bez zbytku. Tak Biskupi, iako też i Pasterze wybierają ie szczególnie z przychodu dziesięcin.

Pasterze Parafii odbierają oprócz tego od każdego Parafiana, pod czas trzech wielkich Świąt w roku, ofia-

ry, czyli podarunki, których więk-
 szość, lub mniejszość nie iest de-
 terminowana, ale ich obowiązek iest
 oznaczony przez ustawę zwierzchno-
 ści. Teć to podarunki składają zna-
 czniejszy dochod Pasterzow w Mia-
 stach. Szluby i Chrzty są tak dla
 rzych, iako i dla wieyskich, drugim
 źródłem zysku, który lubo wpra-
 wdzie nie iest uciążliwy, przecież
 możnaby sobie życzyć, ażeby spo-
 łeczność wynalazła na to miejsce ia-
 ki fundusz inney natury. Nie ra-
 chuję między dochody Duchowień-
 stwa przychodu z mow pogrzebo-
 wych, ponieważ moda ich zaczyna
 upadać. Dobry rozsądek, który się
 rozprzestrzenia coraz bardziey, daie
 czuć i poznawać nikczemność kom-
 plementow Panegiryku kupionego,
 tudzież nieprzystoynność podchleb-
 stwa w okolicznościach, gdzie pra-
 wda powinna się pokazać z naywię-
 kszą surowością.

Nie będę WMP. wyliczał wszy-
 stkich przezorności użytych, ażeby
 obrocić na tym większą korzyść Ko-

ścioła i ubogich, dobra do nich należące. Opisanie tego zaprowadziłoby mię daleko. Przez samo tylko czytanie ustaw można sobie zrobić wyobrażenie rostopney i mądrey ekonomiki, która ie dyktowała. Kontentuję się iedyńie tą uwagą, iż z wielką bardzo słusnością prawo nazaczyło Wdowom Pastorzow osmą część dochodow, ktorych zażywali Mężowie ich.

Duchowienstwo kaźdey Dyecezyi ma nad to Kassę dla Wdow Xiężych, z ktorey one odbieraią dochod proporcjonalny do summy, ktorą ich Mężowie zapłacili tey Kassie za swiego życia. Nie ostatnia to będzie pora i sposobność, że pomowię z WMPanem o ustawach tego rodzaju. Rozmnożyły się one w tym kraju, i służą za uznamięnowanie ducha porządku iego Obywatelow. Obszerniey potym WMPanu to opowiem. Kończę, upewniając o sentymentach, z ktoremi WMPan wiesz, że iestem &c.

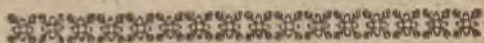
*Krotkie Zdania Pana Mercier
o Handlu.*

GDyby z Handlu nie wypływały nieuchronne, długie i niszczące wojny, które częstokroć wszczyna zazdrość z nim towarzysząca, należałoby go wielbić: byłby na ten czas dobroczyncą całego świata.

On daje człowiekowi owe użytki, których jest chciwy, i któremu nie można przyganić, skoro pomyślimy, iż ma serce, które czuie; myśl, która unosisię za użytkami; duszę, która umie cenić najmniejszy cień roskoszy, i onych poznawać szacunek.

Wszystkie płody natury należą do człowieka, rokosz jest jego celem, i żadne stworzenie nie jest podobno organizowane do przyięcia czucia delikatniejszego, nad człowieka: niedostatek go troszcze, staie się przez niego zawziętym i twardym; miękczejszy zaś jest, ludzki i wesejszy

dó usiłowań bezinteresownych, których potrzebują w burzliwej mecie swego dążenia.

*Zdanie pewnego Obywatela
względem reformy w ukła-
dzie Edukacyi Narodo-
wey.*

Dość u nas zagęszczona Instrukcyja, ale Edukacyja jest bardzo rzadka. Formujemy uczonych, i artystów wszelkiego rodzaju. Niemasz nauki, umiejętności, i sztuki, ktoreby udoskonalenie za pomocą środków mniej lub więcej do tego służących, nie szło z pośpiechem. Ale iak wiele mamy chwalebney czułości na rozkrzewienie przemyśłu, rozprzestrzenienie granic rozumowi ludzkiemu zamierzonych, tak niebacznie staliśmy się na ukształcenie prawdziwych ludzi, to jest: na ich wychowanie takie, iakiego

wymaga stan społeczny, a iakie gruntem i zasadą byź powinno wszelkiew Instrukcyi; tak żeby się człowiek w samych zaraz pierwiastkach przyzwyczaiał nie szukać i nie znajdować pojedynczey pomyslności, tylko w zamiarze dobra ogolnego, i nie chwytac się żadney professyi, tylko stawszy się wprzod Patriotą. Wszyscy mamy w sercach rzucone nasiona rownie cnoty iak występku; cała zatym Edukacyi moc na to iedynie wysilac się powinna, aby przydusiła drugie, pierwsze orzezwiała. Wszystkie własności duszy mogą byź pod własności czucia i myślenia podciągnione; roskosz nasza nie zasada się, iak tylko na miłości i poznaniu: nie potrzebaby przeto, iak tylko ukierować te skłonności, i w iakieś wciągac nawykniecie do ubiegania się za dobrem, któreby rownie miłe i pożyteczne było tym, dla ktorych jest sprawione, iak samym onegoż sprawcom. Otoż to taka Edukacya ogolna, Edukacya

iednostayna przygotbwać powinna
 umysły do Instrukcyi, która ie-
 dnakową byź nie mogąc, stosować
 się koniecznie musi do wieku,
 skłonnaści, i zdatności tych, kto-
 rych sobie udoskonalenie zamierzy-
 ła. Instrukcyi zamiarem iest, u-
 kształcenie umysłu i talentow. Wy-
 obrażenia takie nie są bynajmniej
 tak dziwaczne, iak iest Rzeczpo-
 spolita Platona. Są one przynaj-
 mniej owym szczęśliwym imagina-
 cyi płodem, czyli raczey chimera-
 mi tego gatunku, których uskute-
 czenie choć do pewnego stopnia,
 nie iest niepodobne. Bardzo wiele
 rzeczy za niepodobne poczytuemy,
 dla tego tylko, że się takiemi byź
 zdają. Odmienne mniemanie i od-
 ważna usiłność znalazłaby może tam
 łatwość, gdzie przesąd, i opieszła
 nieufność nieprzebyte trudności u-
 patruie. Luboć niewiem, iak można
 to chimerą nazwać, co iuż tyle ra-
 zy uiścił skutek. Dawne Narody,
 iakoto Spartanowie i Egipcyanie,
 nie mieliż Edukacyi do kraiu swe-

go przystosowanej? Owszem czyż Edukacya w nich nie nayistotniejszą układu politycznego zabierała częśćkę? Proznobyśmy powątpiewali o obyczajach wieków od naszej pamięci usunionych, a powątpiewali z tego powodu, iż są bardzo odmiennie od naszych: nie znamy starożytności tylko z podania Historyków; wszyscy jednak, co się tego dotyczy punktu, zgadzają się na iednoż, jednoż twierdzą. Ale, że my nie umiemy inaczey sądzić o ludziach, ktorzy nas poprzedzili, tylko z ludzi nam społczesnych; nie możemy się przekonać, żeby dawnieysie mieli bydź nad nas w tej mierze rozumnieysie: choć im to sami przez iakieś dziwactwo przyznawać zdaliśmy się. Wszakże nie mogę na coś nie pozwolić powątpiewaniu prawdziwie filozoficznemu, i nie wyznać, że Dzieiopisowie dawni swym podaniem ozdobnych przydatkow nie skąpili. Ale to samo prawdziwego Filozofa przekonaćby powinno, że w tym wszystkim, co

do naszey przeszłali pamięci, grunt sam prawdy bydź musi niezawodny. Za coż innym Narodom podobnych nie udzielili pochwał, lubo sławę ich imienia powiększyć także chcieli? Prawdą przeto jest niezawodną, że w Edukacyi, którą dawano w Sparcie, do ukształcenia prawdziwego zmierzano Spartańczyka. O toż takby należało we wszystkich obywatelskie prawdziwie wpaść sentymenta. Formować Polaków między nami, ażebyśmy ich uczynili Polakami, trzeba zacząć od uczynienia ich wprzod ludźmi. Nie wiem, jeżeli nie nadto pochlebne go o mym wieku iestem mniemania: zdaie mi się atoli, iż dziś oświecenie na wszystkie strony swą dzielność wywierać zaczyna, i do zamierzoney zbliżać się dojrzałości. Ktoż to wie, może te pierwiastkowe wzmagaiącego się światła promienie zaniebane zgasną, lubo by onego rozszerzenie mogła zapewnić, ukierować i przyspieszyć powszechna Edukacya. Aleć dalecy od

tak wielkiego zamiaru, samemi
 tylko zapczętamy się szczegolney
 Instrukcyi układami, ktorey samo
 nawet przystosowanie jest mylne.
 Ze tu nic nie wspomnę o sposobie
 iey dawania, ktore także całkiem
 reformy potrzebuie. Jakże to pię-
 kna Akademiom zostaje się usłu-
 ga, ktorey od nich czekają Narody?
 Czegożby zaś uczyć potrzeba? Te
 to są dwa, iak mi się zdaie, najs-
 istotniejsze artykuły, do których
 wszelkie układy oswiecenia ludzi,
 wszelkie przepisy Instrukcyi stos-
 waćby się powinny. Sami tylko,
 iak widzę, rzemieślnicy, sami ar-
 tystowie, słowem, ci tylko, którzy
 w przemyśle, i pracy rąk swoich
 znaydują wyżywienie, przyzwoitą
 stanowi swemu biorą edukacyą: ale
 za coż w wyższym stanie urodzeni,
 równego pierwszym nie biorą wy-
 chowania? Byleby tylko zasiągnęli
 wiadomości i to niedokładney, tych
 nauk, ktore przepisał zwyczaj, iuż-
 ci ich umieszczamy w tych rzędzie,
 którzy wszystkie umiejętności po-

siedli, nie mając nawet względu na gatunek stanu, do którego są przeznaczeni. Taka to u nas jest Edukacya; ale czyż warta tego nazwiska, które iey dajemy? Większa część ludzi umiejących myśleć tego jest zdania, że niemasz na świecie Edukacyi dobrej; i dla tego ci wszyscy, ktorych los dzieci własnych szczegolniey dotyka, sami sobie tworzą nowe układy ich wychowania. To pewna, iż się często mylą w swych układach, obierając środki przeciwne swemu zamierzeniu, i że ich usiłowania przestają na samym tylko skroceniu, i ułatwieniu sposobow, do nabycia pewnych umiejętności służących: z tym wszystkim, ten ich postępek do wodnie okazuje, że są u siebie przeświadczeni o niedoskonałości edukacyi pospolitey, lubo iey wad w szczegolności wytknąć nie umieją. Ztąd ci to pochodzą układy dziwaczne i błędy tych, ktorzy mają wprawdzie chęć szczerą znalezienia prawdy, ale im zchodzi na sposo-

bności odkrycia iey. Jedni nie oznaczywszy ani kresu ogolney, ani natury szczegolney Edukacyi, która zaraz po tamtey następować powinna, takie częstokroć obieraią wychowanie, które naymniey przystoi temu, którego formować przedsięwzięli; gdy z tym wszystkim natoby mieć szczegolnieyszą bacność należało. W Edukacyi ogolney, uważamy człowieka stosownie do ludzkości, stotownie do Oyczyzny, a uważanie takie jest zamiarem moralności. W Edukacyi zaś szczegolney, pod którą się i Instrukcya zawiera, na stan, na sposobność przyrodzoną, i przymioty osobiste względ mieć powinniśmy. Tiento prawdziwie jest, albowten przynaymniey byź powinien zamiar Instrukcyi. Zwyczaj, którego się trzymamy popolicie, zdaie się byź zupełnie od niego różny. Jak tylko dzieło iakie do Edukacyi obcego samowładnego Pana nabiera wziętości i reputacyi, natychmiast go naymnieyszy u nas Szlachcic za zgo-

dne do kształcenia Syna swojego po-
czytuie. Chępliwe w tym razie mnie-
manie zabiera miejsce dojrzałemu
rozsądkowi. Coż za podobieństwo
obowiązków między sobą dwóch tych
ludzi, z których ieden zrodzony do
władania, drugi do posłuszeństwa,
ktorego nawet rodzaj nie iest ie-
szcze dla niego przeznaczony. Dru-
dzy zastraszeni przesądami, ktore-
mi nas zarzucono, w daleko niebe-
spieczniejszą wpadaią nieprzyzwoi-
łość, nizeli iest nayniedokładniey-
sza nawet Edukacya. Wszystkie
zdania, ktoremi ich napoiono w
młodości, błędami bydz sądzą, i
wszystkie bez wyjątku potępiaią. Z
tym wszystkim przesady nawet same
z ostrożnością roztrząsaćby należało.
Przesąd nie będąc iak tylko zdaniem
bez rozwagi przypuszczonym, ro-
wnie prawdą bydz może, iak błę-
dem.

Demonstracya złego, ktore koniecznym dłuższego życia ludzkiego byłoby skutkiem.

ZA co życie nasze jest tak krótkie? Czemu nie żyjemy dwa, lub trzy Tysiące lat? Otoż to jest, na co wszędzie narzekają pełno.

Wszyscy prawie na krótkość uważają się życia. Gdyby im wolno było aż do tego bieg lat swoich przeciągnąć kresu, któryby im się zamierzyć podobało, rozumiem, iż tak mała znalazłaby się owych liczba, którzyby po upłynionych dwóch, lub trzech Tysiącach lat o chotnie umierali, iak jest mała dziś liczba samoboycow.

Coż to za nierozum! Zastanowiliście się nad tym, coby z tak przedłużonego wynikło życia? Gdyby też Bog wysłuchał waszych żądź natrętnych, musiałyby albo okrąg ten ziemi znacznie rozprzestrzenić,

albo odiać ludziom sposobność odradzania się. Ale możeż byź glob ziemski powiększony bez wywrocenia porządku raz w nim ustanowionego, i naszej ruiny?

Ciała na iednę kupę gromadzone po krwawey iakiey bitwie w doł obszerny i głęboki, słaby nam tylko wystawiają obraz owego zamieszania, ścisku i nieładu, któryby niezawodnie musiał nastąpić, gdyby albo przez całe lat 500. nikt wcale nieodumierał, albo gdyby ludzie tak długi mając bieg oznaczony, nic z zwyczajnego odradzania się daru przez siedm osmych części nie tracili. Prawdę tę widoczną uczyni porachunek następujący:

Ponieważ obwód iednego z koł wielkich sfery naszej na 7,200. mil morskich rozciąga się, z których każda zawiera 2,850. sążni, a których 20. rachuje się na ieden stopień, średnica obwodu takiego będzie długa na mil $2,291 \frac{59}{77}$. powierzchnia całej kuli ziemney, będzie 16,501, 183 $\frac{7}{77}$. mil; takowe znowu, ktore

obroczone na stopy kwadratowe, dadzą nam ich 4,825,110,925,148,450. Odetniemy z tey obszerności połowę, którą podług mniemania pospolitego zabierają morza, jeziora, i rzeki, zostanie się stop wszystkich 2,412,555,462,574,225.

Daymyż teraz, że wszystka ta powierzchnia od tysiąca Milionow ludzi jest mieszkana. Gdyby wspomniona liczba setną tylko częścią pomnażała się corocznie, stałaby się tak ogromna przy końcu 1476. lat, iżby całą zupełnie powierzchnią ziemi mieszkalney zaięła, choćbyśmy nawet na każdego w szczególności człowieka plac iedney tylko stopy kwadratowej naznaczyli. Albowiem $\frac{101}{100}$. podniosłszy do swey mnogości (potentiam) tysięczney czterechsetney siedmdziesiątey szostey, i rozmnożywszy przez 1,000,000,000. wypadnie 2,389,936,508,196,722. Jeżeli do tey liczby przydamy liczbę ludzi w iednym zrodzonych roku, wyuiknie Summa ogólna 2,413,835,873,278,689. Summa

selszy, gdy życia przyjemnego używa.

Człowiek naraża się na niebezpieczeństwa, trudy, i samą nawet śmierć, aby potym odpoczął moment na łonie rokoszy; byłaby rzecz nieludzka zabraniać mu owoców, które słońce przyprowadza do dojrzałości, w którym bądź kącie tego świata.

Przeciwnym sposobem, gdy Filozof uważa złe bez liczby, które poprzedza te krotkie uciechy, i wysoką ich cenę, gdy kupowane bývają krwią ludzką, oraz pobudki, niezgody trwające, i codziennie się powiększające, chciałby zapewne zamknąć te klimata obce, źródło tylu rozdwoień i rosterek krwawych; życzyłby sobie przywieść człowieka do tego, aby na te bogactwa poglądał jako na owoce pełne trucizny; mniemałby powiększyć szczęśliwość jego, odbierając mu potrzeby, które chociaż są nader miłe w nasycaniu, mogą atoli być umieszczone między potrzebami wy-

P. Patryota Tom III. K

myślnemi, między płodami kunsztow zbytnich, ponieważ człowiek nie był nieszczęśliwy wprzod, niżeli ie poznał, ani będzie nieszczęśliwszy, gdyby ie stracił z oczu.

Spierają się nieraz, czyli Handel wart poważania. Trzeba dla niego zachęcenia, obrony i protekcyi; lecz należy zostawić sławę i cześć zabawom wyborniejszym. Honor iest dla kunsztow i rzemiosł, korzyść zaś dla Kupców. Słusznie, aby Handel był płacony za swoje trudy, nadgrodzony za prace, szacowany skoro się uczynił szacownym, lecz sława nie iest iego podziałem.

Ten rodzaj chwały składający iakowys przydatek, postanowiony iest w nadgodę woioownikowi, osobie na Urzędzie będącey, Uczonym, użytecznym, rzemieślnikowi sztuk pożytecznych i wynalezcy, ponieważ zapłata tych iest szczupła i ograniczona. Gdyby przypisywano chwałę Kupcowi opatrzonemu iuż fortuny darami, inne stany niemiałby żadnego bodźca, ani zachętu

wyższa nad liczbę stop kwadrato-
wych części mieszkalney kuli.

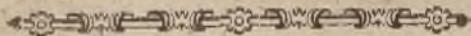
Położmy, że liczba ludzi, zamiast
jedney setney, pomnaża się corocznie
jedną dwudziestąpiątą częścią, co
prawdziwie nie jest nadto, ile w za-
mierzeniu życia tak długiego, a
choćby nawet i krotsze daleko. było;
tedy za lat 374. te 1,000,000,000.
ludzi, podniosłyby się aż do
2,346,681,621,621,621. liczby nie-
mal jedneyże z liczbą stop kwadra-
towych części mieszkalney ziemi.
Przydaymyż do tego liczbę ludzi w
jednym roku przybyłych, wypa-
dnie w takim razie Summa ogólna
2,440,548,886,486,485. Summa da-
leko większa, niżeli jest powierz-
chnia w stopach kwadratowych zie-
mi wodami niezalaney.

Jakożkolwiek ta liczba byź się
zdaie ogromna, niczym jest jednak
w porownaniu z tą, ktoraby wyni-
kła, z pomnażania się ludzi coroczne-
go przez lat 1,500. w miarę wzwyż
od nas naznaczoną; Imaginacya tak
niezmieruego tłumy obić nie zdo-

ła. W takim razie choćby ludzie naydrobniejszych robaczek, swą wielkością nie przewyższali, nigdy by się iednak na ziemi, chyba iedni na drugich w stosy powaleni, zmieścić nie mogli. Otoż rzetelna ich w tym przypadku liczba obrachowana przez logarytmy ułomkow dziesiątnych 35,481,257,359,813, 084,135,514,018,691,588,785, liczba dwieście razy większa, niżeli 162,628,999,125,937,863,623,442, 432,000,000. wyrażająca Summę punktow sześciociennym tcy materyi, którą cała massa naszej kuli zawiera. Trzeba tu uważać, że cał sześciocienny ma w sobie takich punktow 2,985,984.

Coż więc z tego wszystkiego wniesć należy? Oto, że wszystkie rzeczy, nawet te, ktore w nas nie-smak iakiś i wstręt sprawiają, śmierć naprzykład sama, dla naszego są dobra mądrze rozporządzone; że Bog chcąc nam przestronniejsze do mieszkania uczynić miejsce, i uwolnić nas od nacisku, chciał, żebyśmy słabościom

bościom zdrowia podlegali, żebyśmy między nami mieli Lekarzow, Żołnierzy, Katow, i tysiąc innych narzędziow zguby naszej, na które my przez jakieś szaleństwo narzekamy, nie zastanawiając się nad tym, że wszystko to służy do okrzesańia, z nieużytecznych gałęzi wielkiego tego Rodu ludzkiego drzewa, do pomnożenia iego czerstwości, i zachowania drzdzenia samego przez obcięcie zagłuszających konarow, któreby mu wprędce przyniosły zgubę, bez wczesnego złemu zabieżenia.

Uwagi fizyczne nad chorobami wszelkiego Zboża; wyjęte z Dziennika Encyklopedycznego Francuzkiego.

Jezeli uprawa około zboża potrzebna iest ludziom, niemniej poznanie chorob iego, i umiejętność zapobieżenia onym, nie powinny im bydź obojętnemi. Ale chociaż te choroby są liczne, nie będziemy się

P. Patryota Tom III. L

przecież zastanawiać, iak tylko nad dwoma: ktorych iedna znana pod imieniem *Czarnuchy polney, lub zboża okopciatego*, druga zowie się *spalone*, lub *mgliste*, a te imiona są z sobą iedno znaczące podług wziętości, i używania w rozmaitych krajach.

Te uwagi wspierać się będą na doświadczeniach odemnie uczynionych, i ktore każdy potrafi sobie podobniez iak ia uczynić: Xięga bowiem Przyrodzenia otwarta iest dla tych wszystkich, ktorzy chcą onę poznać. A iako nikt ieszcze dotąd nic w tey mierze okolicznie nie napisał, zdawało mi się mieć przyzwoitą porę przełożenia rozmaite mniemania, iakie słyszałem w tey mierze, i sądzę, że przyzwoiciey iest, używając przyrównań poufałych, i wyrazow prostych, aby te uwagi uczynić tak łatwym do czytania, iak materya w nim interessująca iest, niżeli obciążać go textami greckimi i łacińskimi, oraz cytacyami terażnieyszych Autorow.

Uwagi ogólne o Ziarnach.

1. Uważano, że ziarno czarne nie ma kwiatu, że wschodzi wprzód, nim się kłos pokazuje, że nie ma nasienia, i że to jest proch zepsuty, a zamknięty w iedyney tylko łuskinie, zamiast że dobre ziarno ma ich kilka, które nazywają otrębami, a mąka jest we środku.

2. Uważają, iż zboże zaśniedziałe, nadęte jest, i całe okrągłe, łuskwiną zaś na nim jest wyciągniona mocno.

3. Uważają, że zboże czarne w ziemię wrzucone nie wschodzi, a to dla tego, że nie ma nasienia.

4. Doświadczoną jest rzeczą, że nasienie wzięte w zbożu, gdzie wiele znajdowało się zaśniedziałego ziarna, przynosiło onego wielką obfitość roku następującego.

5. Jeżeli na gruntach zle uprawnych, wytrawionych, lub wycieńczonych innym zbożem, lub ziołami, posieie kto pszenicę, więcey zeydzie zboża zaśniedziałego, iak na grun-

cie dobrze uprawnym, lub ugorem leżącym. Podobnież zboża wschodzące w cieniu drzew, krzakow, i lasow, podlegleysze są bardziey niż inne tey chorobie.

6. Rolnicy zgadzają się na to, że grunta tłustę i tęgie łatwiey rodzą zboże zaśnieżone, iak grunta lekkie, i trochę piaszczyste.

7. Kazawszy uprawiać grunta, może sposobem niemieckim, to jest: kazawszy zrobić wielkie zagony na 15. stop szerokości, a wypukłe w środku na dwie stopy, mniej mi dawały zboża czarnego na częściach podniesionych, iak na niższych, a zawsze mniej było zboża zaśnieżonego, im bardziey przybliżano się do wierzchołku garbu zagonowego, gdzie go prawie nie było, a ziarno było pięknieysze, iędrnieysze, i dostalsze.

8. Uważałem także u wielu Rolnikow, że gdy sieją zboże, które zebrali na złe uprawnych gruntach, lub wytrawionych, rzadko kiedy nie rodziło się z niego wiele zboża czar-

nego, na iakichkolwiek posiano ie-
gruntach.

9. Wszyscy Obywatele wieyscy
uważają, że zimy i wiosny słone
są w ogolności naywiększą przyczy-
nyną wielkiej obfitości zboża czar-
nego.

10. Starcy Perygordcy uważali,
że ich grunta przynoszą więcej zbo-
ża czarnego od tego czasu, gdy za-
siewać zaczęli wiele Tureckiego zbo-
ża, nazwanego w tym kraju zbożem
Hiszpańskim.

11. Uważają, że zboże Tureckie
ma częstokroć wielkie nabrzmiało-
ści w swoich trzonach, czyli słomie,
w liściach i kłosach, które są czar-
ne, i wszystkie napełnione prochem
podobnym do zboża zaśniedziałe-
go: te nabrzmiałości bywają wię-
cej, lub mniej w latach iednych,
niż drugich.

12. Doświadczona iest rzecz, że
gdy kto poszuka nasienia w kraju
oddalonym trochę, i gdzie zboże
nie podlega śnieci, a posieie to zbo-
że, mniej będzie zepsutego, niż

gdyby użyto domowego, i to zboże obce daleko się lepiej udaie.

13. Uważano i to, że gdy się zaczyna kłos pokazywać, tedy ten, który jest zaśnieźdzały, daie się poznawać przez ziarna, ktore są po części już uformowane, zamiast tego, że w dobrych kłosach ziarno nie robi się aż po kwiecie, i stopniami rośnie, zboże czarne natychmiast jest w swoiey zupełności, iak skoro kłos wyidzie z swego prątka.

14. W niektórych zaśnieźdzałych kłosach dobre znajduią się ziarna.

15. Kłosy, w ktorych jest czarne zboże, obfitsze są w ziarna niż dobre kłosy. Znajduie się aż po pięć rzędach po kaźdey stronie umieszczonych, ktorych ziarno jest nadęte i pełne, iako się pokazało wyżej.

16. Widziano wybuiałą słomę, gdzie się tylko została cale czarna łupina kłosa, iak gdyby była spalona.

17. Prątki, czyli słomki, podległe tej chorobie, że mają zieloność błękitnąwą, a kłosy mają swoje brody

krotkie i rozczochrane, zamiast, że prątki w dobrym znaydujące się stanie, mają kolor zielony weselszy.

18. Jęczmień podległy jest temu, żeby miał słomę powaloną, gdzie się tylko zostają gronka, tak właśnie, iakby je ogień spalił, i oczernił.

19. Zyto inny ma rodzaj zczerniałości. Są to ziarna niezmiernie podługowate, z materyi twardey, których używanie jest szkodliwe zdrowiu.

20. Uważano, że gnoy niektórych zwierząt, iakoto wieprzow, gęsi i kaczek, przynosi większą obfitość zboża czarnego, iak inne gnoie. Jednakże naylepsze gnoie nie są lekarstwem na tę chorobę: widziałem zboże czarne na gruntach naylepiey podłożonych iakimkolwiek gnoiem, i znalazłem go nawet na kupie gnoiu.

Zastanowienia nadwszystkiemi Uwagami wyżej wyrarazonemi.

Dla korzystania z uwag uczynionych potrzeba wyszukiwać, iakie jest ziarn przyrodzenie.

Sądzę ja, że Rosliny i Zwierzęta mają z pewnych miar równe choroby lub słabości, iako też niektóre zgadzania się w swoim rośnieniu i rozmnożeniu, czy rozplodzeniu.

Według naypospolitszego mniemania, Stworzyciel świata nie stwarza nowych rzeczy, zamknął bowiem w pierwszej istności każdego gatunku całe iego potomstwo, i takie, iakie ma bydz do końca wieków; następstwo zaś onych, iest tylko ustawicznym wydobywaniem się tych istności, ktore wychodzą na świat według czasu. Niektore znaczne podobieństwa były powodem do tego zdania. Daie się bowiem widzieć w nasieniu żołądzi, bobu, ziarna pszenicy, malenkie ziołko zwinięte. Rozeznac można przez Drobnowidz liście i pączki. Gdyby oczy były dość dobre, widziano by większą obfitość cudow, boby postrzeżono kwiaty i owoce. Zaledwie imaginacya ogarnąć może mnóstwo nieskończone owych ziołek awiniętych iedne w drugie w ziarn-

ku zboża, w ziarnku gorczycy, iednym słowem, w iakieykolwiek roślinie, i iako tam są w proporcjonalnym między sobą wymierze, tak dalece, że nasienia, którą się mają wydobędz w tym roku, są kształtnieysze nad te, które dopiero mają zeysć roku przyszłego, ponieważ w pierwszych zawierają się drugie, a wszystkie zaś iedne w drugich zamysłają się.

Zdarza się więc tym nasieniom związanym z sobą, podobnież iak wielkiej liczbie koł, które się spaią wszystkie. Pierwsze użycza tylko małej części swego wzruszenia drugiemu, to zaś równą część swego trzeciemu, i tak daley. Podobnież, gdy pierwsze nasienie przyięło proch nasienny, który wyrzucają; siła tedy, moc rośnienia, którego mu ten proch użycza, przechodzi do tych wszystkich, co ie zawiera, i podług miary podzielone iest między nie w czasie, gdy się okazać mają. Jeżeli zaś iaka zawada zatrzymuie wzruszenie iakiego ko-

ła, tedy te, które następują po nim, zostają w spoczynku, a jeżeli iaka w kole jakim nieporządne czyni wzruszenie, tedy następujące po nim ruszają się też nieporządnie. Tym sposobem, gdy nasienie zepsute jest, lub skażone, tedy zatrzymuje wzrastanie tych wszystkich, które czyni skażonemi.

Trzeba jeszcze uważać, że z Ziółkami dzieje się tak, jak z Zwierzętami, i Drzewami. Jeżeli w zwierzętach rodzaje nie będą sobie podobne, rodzą się z nich poczwary, jeżeli samiec i samica nie będą jednakowey mocy, płod będzie poniżony, i dostanie przywary jednego z dwoyga, albo razem, jeżeli oboje mają wady. Co się tycze Drzew, widoczna rzecz jest, że to nie tak powietrze, woda, i ziemia odmieniają w bękartow dobry gatunek zagraniczny, iako raczej mieszanina po powietrzu prochow nasiennych z drzew kraiovych. Te zaś prochy, które są bardziey podobne, iak inne drzewa dobrego gatunku, spadając

na niego, wywierają czynność swoją nad nasieniem swoich owoców, użyczając im cokolwiek swojej własności, i owoce nie mogą się rodzić tak dobre, iakby powinny.

Wszystkie te uwagi okazują początek zaśniedziałego zboża, które znajduje się w przywarze nasienia, a nie w mgłach i miesiącach, i to nie tak wpływanie powietrza, iako raczej kwas szkodliwy, który znajduje się w ziarnie. Łatwo jest w tej mierze wyprowadzić z błędu Postrzegaczów, byle tylko uważyli, zobaczą, iż na jednym polu znajdują się kawałki należące do różnych gospodarzów, z których iedne będą miały mało zczerniałego zboża, kiedy tym czasem inne mieć będą wiele, chociaż miesiąc, mgła, i powietrze iednakowe są tak dla iednych, iak drugich. Nie potrzeba więcęcy do wyprowadzenia z błędu Partyzantów niepomyślnych influencyi, bo ta różnica jest bez wątpienia skutkiem innej przyczyny, ponieważ zboże posiane bywa pod

iednym niebem, iednego dnia, i na iednym kawałku ziemi. Niechay więc na to przystaną, że to raczey iest własnością nasienia, i rozmaite uprawy, ktorych każdy z pospolitych ludzi używa, przyczyną są tego nieszczęścia; według hipotezy tych influencyi, całe pole powinno by podobney podlegać niepomyślności, bo przeciwnie pokazuje się codziennie w oczach rolników, ktorzy na to nie uważają, co dowodzi mocy przesądu.

Według naszych uwag wada bywa w nasieniu: wchodzi tym sposobem, iako choroby dziedziczne, i zaraźliwe w czasie tym, gdy ziarna są dostafe, a ta choroba wzrasta według złey uprawy, i gruntow przeciwnych, ale się może leczyć, iak choroba zwierząt, lekarstwami sobie własnymi, i dobrą uprawą, a jeżeli z gruntu wyleczona nie będzie, przynajmniej umniejszy się znacznie.

Uwazałem, iż uprawiając moje grunta sposobem niemieckim, mniej

było zboża zczerniałego na wypukłości zagonow, iak wśrodku: co dowodzi oczywiście, iż dobra uprawa zachowuje od tey choroby.

Wierzchołek, czyli wypukłość tych zagonow, był całym oraniem skupionym, gdzie było więcey żyźności iak na spodzie, gdzie ziemia nie była przygotowana influencyą powietrza, składającą w czasie saletrę i soli balsamiczne, którym napełniona iest atmosfera.

Pewna iest rzecz, że rola tym sposobem będąc. tym lepiej przygotowana, daie zieli czerstwość, przez którą wytrzymuje truciznie, albo też zarazliwemu kwasowi znajdującemu się w nasieniu; ktorego bez tey pomocy byłyby obarczone kiefki, iako się zdarzają tym, ktore były runiey pełne, bo ziarna czarne nie mają w sobie mocy krzewienia, lecz tylko proch zepsuty.

Musi ta trucizna osłabiać organy, a soki przeznaczone do wzrostu ziarna, zgromadzać się muszą w łuskwinę, albo plewę nasieniu wyznaczo-

ną jako nabrzmiałość materyi źle przygotowaney, ktore nadęło te ziarno, i te wszystkie co mogły bydź zażyznione w kłosie. Ta materya nie będąc powodowana żadnym organem, któryby onego rozporządził części, zepsuło się i zgniło, co okazuje owe ziarno czarne, ktore widzimy.

Gdy zepsutość była tylko mierzna, znaleziono w kłosach chorych ziarna na podobieństwo zdrowe, drugie zaś okopciałe.

Kiedy zepsutość jest większa, da się się widzieć cały kłos ogołocoony z brody, iak gdyby był spalony, mając tylko gronko, ktore się zostało. Przyczyna zdaie się bydź, iż skoro nabrzmiałość, albo proszek czarny i zepsuty, nie mogła się oprzeć mocy zgnilizny, pękneło wprzod, nim wykluło się z plewy liście, składające pokrycie.

Ta trucizna, czyli zepsutość, co innego nie jest, iako ostrość znajdująca się w nasieniu ziela, ktora gryzie nasienie, i wszystkie części

nasienne iako delikatnieysze, ktore psuie iego organy. Słoma i liście są mało naruszone, kłos tylko i ziarno znayduią się zepsute.

Słoma tego zboża iest krotsza i bledsza, czego nie można przypisać mgle, bo skutki iey są odmienne. Kiedy napastuie zboża, słoma bywa zepsuta, i liście iakby zardzewiały przed swoją doyrzałością, a po doyrzeniu stają się czarne. Ta choroba pochodzi z wytrawienia nagłego ziemi, przez gorąca zbyt nagłe po mocnych deszczach, ktore wyparowawszy części wodniste, w tymże samym czasie zabrały części posilające, iakich ziele pozbawione było. Taż sama gorącość rozszerzając otwory ziela, i puszczając gwałtownie soki w toż ziele, sprawuie to, że nasienie zbyt w zruszone zkipia się w środku, podobnie iako się zdarza drzewom, ktore tracą nasienie przez nacięcia, a tych guma, albo żywica nic innego nie iest, iako to nasienie zkipione. Ziemia przez gwałtowność gorąca wysycha,

a wszystkie te odmiany przeciwnie są roślinom; wiele ich korzeni psuje się przez popadanie się, i nie znajdują soków dostatecznych do ożywiania ziela, przez co wpada w omdłałość. Liście przy końcach uschły, ziarno, które miało wydawać, nie ma zasilenia; zakwita, ale jest wyschłe, mając tylko otręby, i zostaje całe zmarszczone małe, i całe zaśniedziałe, ale nie będzie czarne. To dowodzi, że ta choroba nie pochodzi z mgły, albo iakiego pomieszania, pochodzącego z influencyi powietrza.

Widzieć więc można, iż pole uprawiane wczesnie, z ktoregoby wyrwano wszystkie chwasty szkodliwe, a mogące wyniszczyć soki, ktoreby nie było oblane zatęchłemi wodami, ktoreby nie było wytrawione, i ktore rozmaitemi sposobami wyrobioneby było w przyzwoitym czasie, mniejby ródziło zboża czarnego, iak wszelkie inne, ktoreby zaniedbano. Chociaż to iednak jest zapobieżeniem chorobie, nie jest lekar-

karstwem, lecz tylko przepisem, iak się obchodzić z Rośliną chorą.

Lekarstwo na Zboża zaśniedziące.

Ze wszystkich doświadczeń powtorzonych, które Rolnicy i ciekawo ludzie czynili, żadne się nie powiodło lepiej, iak niegaszone wapno, a w zbożu samym gaszone nim się wzburzy, i wyrzuci ow pot, którego się wkrótce po zebraniu swoim pozbawia, i które się wzrusza, gdy jest przyciśnione. To wapno zamykając w sobie ogień, przyspiesza wzburzenia ziarna, ułatwia transpiracyą w porach jego piaszczystych, i nieiako uwalnia latorośl od tej trucziny, która krążąc w sokach, byłaby dla niego szkodliwa przez swoją ostrość gryzącą. Prawda, że tym sposobem zboże przygotowane trudne nieco widzi się do siania, z przyczyny prochu wpadającego w oczy, dla tego też Rolnicy mając mniej zboża czarnego, może przykrzyli sobie ten sposób, gdy po pro-

P. Patryota Tom III. M

stu tylko cokolwiek wlewają wapno ugaszone w wodzie, i gdy się już zboże więcey nie burzy. Ale ta ostrożność cale nieużyteczna, iako sam tylekroć razy doświadczyłem. Jeżeli to zboże, które się znajduje w domu, nazbyt podlega tej chorobie, potrzeba szukać daleko w iakiej okolicy ziarna zdrowszego, i włożyć go w wapno przed jego wzburzeniem, i należy corocznie bez przerywania to czynić, bo często zboże z pol sąsiedzkich może zarazić proszkami kwiatów, i zepsuć zboże nayzdrowsze, a na ten czas wapno zachowa od zarazy.

Znajdują się czasy tak przeciwne zbieraniom, że mimo wszelakich starań, bywają zawsze kłosa tak zarazone śniecią, że wapno uleczyć ich nie może. Gdy ziemia źle uprawiona będzie, lub zwolniła deszczami, trafia się w ten czas, że zboże chore nie znajdując dosyć zasilenia, oprzeć się nie może truciznie zepsutości, wszystko się zdaie na zgubę jego zmierzać, a nawet wła-

sność ziemi pomaga do tego, iako
widzieć się daie na gruntach twar-
dych, które są zazwyczaj zimniej-
sze, bo więcey utrzymują wody.

Biegły Rolnik zapobiega dobrej
części tych niepomyślności, orząc
głęboko swoje grunta, ustrzega się
bowiem przez to, że wody nie po-
zbawiają onych sokow saletrzaných,
i owszem składają w nie własne, a
ieżeli ma bacznąć dać spadziść
swoim zagonom, i podniesie onych
wypukłość, wody się nie zatęchną.
Przeoczyścą się między zoraną rolą
i tą ziemią, nie pociągają ani soli,
ani też błota; najmniejszy wiatr, al-
bo zdęcie wysuszy powierzchność,
gdzie iest ziarno, a gdy nadeydzie
wiosna, korzenie, które przejdą w tę
ziemię dobrze otwartą, będą się mo-
gły rozpostrzec, i nie będzie im zby-
wać ani na substancyi, ani na wil-
goci potrzebney do zasilenia ziar-
na. Grunta naytęższe, które się
prawie obracają w skałę podczas su-
szy, będą miały substancyą, i wpro-
wadzą onę w korzenie; mgły zaś,

które, iakom powiedział, pochodzą z upałów nagłych, i które miesza-
ją wszystko, mafo wskoraia nad grun-
tami, które tak uprawione będą.
Gnojąc ie, starać się trzeba na tych,
które są przyrodzenia gorącego, ia-
koto opoczyste i kamieniste, aby ie
gnoić w miesiącu Kwietniu i Ma-
iu, ażeby gnoy zmieszał się z zie-
mią, i wyrzucił wszystek swoy o-
gień. Gnoy świni, gęsi, i pra-
stwa wszystkiego wodnego, nie bę-
dzie szkodliwy, ieżeli kto go uży-
ie, gdy będzie dobrze wytrawiony,
i zmieszany z innemi przeciwney
własności.

*O skutkach Gnoiu gołębiego,
osobliwie względem wino-
grona.*

GNoy gołębi, inaczey nazwany
Colombina, zazywany tylko
bywa zwyczajnie do ogrzania łąk

bardzo wilgotnych i bagnistych, które bez tej pomocy bardzoby niezdatną rodziły trawę. Xięgi Ekonomiczne, iakoto Dykcyonarz *Chomela*, oraz *Dom wiejski*, (*Maison rustique*) nie kładą go w liczbie gnojow, o których wspominają do użytku winnic, i milczenie ich w tej mierze może być wzięte za nieznaczące wyłączenie tego rodzaju gnoju. Ale iako nie każdy wiele żywi gołębi, i nie tyle gołębnik daie gnoju, ile obora, przeto podobno rzadkość iego, iako też i wielka gorącość, to sprawuie, że mało go używają w tej części znakomitey rolnictwa. Ponieważ w samey istocie wino potrzebuie gorąca, zdaie się zatym, że naygorętszy, iest dla niego nayprzyzwoitszy, i wielce iest przyteczny w winnicach, w krajach gdzie ziemia nie będąc z przyrodzenia dosyć goroca, wydaie grona słabe, i bardzo mierne. Dla zachęcenia kochających się w tej części ogrodowej, do użycia tego spo-

sobu podaiemy im za przykład to, o czym nam doniesiono, że doświadczano w Szląsku, i spodziewamy się, że skutek pomysłny tam uczynionego doświadczenia pobudzi ich do powtorzenia tego w niższych, acz zimniejszych stronach. Podaiemy tę wiadomość tak, iakęśmy ją odebrali, z przyłączeniem do niej uwagami.

Winogron zaszczepony R. 1726. na przeciwko domu nowego Miasta w Wrocławiu w Szląsku, wyrosł w kilku leciech do wysokości 50. stop, i na tyleż się przynajmniej rozszerzył. Roku 1739. przyniosł około 3000. gron jagod czarnych, które przyszły do zupełney swoiey dojrzałości, ale całe wymarły pod czas wielkiej zimy Roku 1740. Następującego lata wyrosł do czterech stop wysokości, ale iako drzewo iego nie było ieszcze dobrze ukształcone, cierpiał wiele pod czas zimy, która nastąpiła potym; zaczęło iednak R. 1743. przynosić owoc, i daleko napotym w

lepszym, iak przedtym widziano go stanie.

Nie można przypisać tego mocnego rosnienia i żyzności nadwyzczayney winogranu czemu innemu, iak tylko skutkowi gołębiego gnoiu, który Właściciel starał się dwa razy na rok nawozic.

Nikomu nie tajno, że winogran potrzebuie gnoiu, a wszyscy wiedzą podobnie, że gołębi iest niezmiernie gorący, i podnosi rośliny z przedziwną mocą.

Dobrzeby było, gdyby czyniono podobne doświadczenia, osobliwie na winogranach między murami zaszczepionych, albo tych, ktore dopiero wzrastają, bo nie iest wątpliwą rzeczą, ażeby nie miano doskonale swego dokazać.

Wiele osob iest w tym przesądzie, że gnoy gołębi nie iest zdalny do winnic, i że owoc nabiera z niego złego smaku, ale dawni gospodarze, iakoto *Columella*, *Varson*, i inni, nie mieli tego skru-

pułu. Kładą gnoy gołębi w pierwszym rzędzie tłuści, a *Columella*, który go przekłada nad wszelki inny, mowi w drugiej Xiędze Rozd: 15. że widziano, iż gnoy gołębi rozrzucony na pola, porusza, tak mowiąc, ziemię, i zażyznia onę.

Regestr będzie na końcu Miesiąca.

